

تقوای خدا

تألیف:

عبدالقادر الشیخ ابراهیم

ترجمہ:

جہانگیر ولد بیگی

شیخ ابراهیم، عبدالقادر

تقوای خدا / تألیف عبدالقادر الشیخ ابراهیم؛ ترجمه جهانگیر ولدییگی. -

تهران: احسان، ۱۳۸۳.

۳۱ ص.

ISBN 964-356-128-3

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

۱. تقوا. ۲. احادیث اخلاقی. الف. ولدییگی، جهانگیر، ۱۳۵۰ - مترجم.

ب. عنوان.

۲۹۷/۵۲۲

ت ۸۶ / ۵۵ / ۲۵۰ BP

۱۳۸۳

۸۲-۱۶۶۱۵

کتابخانه ملی ایران

عبدالقادر الشیخ ابراهیم

تقوای خدا

ولدییگی

جهانگیر

نشر احسان

● ناشر:

جلد ۳۰۰۰

● تیراژ:

۸۳ - لول

● نوبت چاپ:

چاپخانه مهارت

● چاپ:

● شابک: ۹۶۴-۳۵۶-۱۲۸-۳ / ISBN: 964-356-128-3

۲۰۰ تومان

● قیمت:

نشر احسان

فروشگاه شماره ۱: تهران - خیابان انقلاب - روبروی دانشگاه - مجتمع فروزنلد - شماره

۶۹۵۴۴۰۴ تلفن: ۲۰۶

فروشگاه شماره ۲: تهران - خیابان ناصر خسرو - کوچه حاج نایب - شماره

۱/۱۱ - تلفن: ۳۹۰۲۷۵۰

صندوق پستی: تهران ۳۸۵ - ۱۱۴۹۵

مقدمه مترجم	۵
«حدیث»	۹
«راوی حدیث»	۹
«معنی حدیث»	۱۱
تقوا یعنی چه؟	۱۲
۱- خشیت و ترس:	۱۲
۲- اطاعت و عبادت:	۱۳
۳- پاک کردن قلب از گناه:	۱۳
«شرح آیه»	۱۷

مقدمه مترجم

حکمت پروردگار بر این اصل استوار بوده که، بعد از هبوط انسان از درجات عُلّا و شکستش از آزمایشی کبری، هرچند گاهی هدایت و منهجی روشنبخش - چون چراغی منور - فرا راهش قرار دهد، تا اینکه او را از گرداب گمراهیها و سراب حيله گریها نجات داده و به راه امن هدایت دهد:

﴿وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾
(مائده - ۱۶)

«و با مشیت و فرمان خود، آنها را از تاریکیها بیرون می آورد و به سوی نور می برد و ایشان را به راه راست رهنمود می شود...».

چنین هدایتی اولین گام را از «اصلاح درون» شروع کرده، و از این راه، سرزمین درون را برای رشد «ایمان» مساعد می کند، تا که خوب رشد کرده و با میوه و برگهایش دنیا و مافیها را

بهره‌مند گردانند، برخلاف مناهج بشری که کوچکترین توجهی به درون ندارند.

اسلام راه رشد را در اصلاح درون پنداشته و اصلاح بیرون را مرهون آن دانسته؛ و همچون طبیبی حاذق، وسیله چنین کاری و رسیدن به چنین هدفی را در توسل به «تقوا» معرفی می‌کند.

کار تقوا دارد و دین و صلاح
که از او باشد به دو عالم فلاح
آرزو جستن بود بگریختن

پیش عدلش خون تقوا ریختن
تقوا دراصل پلیسی درونی است که حافظ انسان است؛
محافظ از سرازیر شدنش به سوی سراب پلیدیها و بالتبع آن
نابودی.

این همان وسیله‌ای است که تنها «مؤمن» از آن بهره‌مند
است و بس:

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ (یونس ۶۲-۶۳)

«دوستان خداوند) کسانی‌اند که ایمان آورده‌اند و تقوا

پیشه کرده‌اند.

بحث از «تقوا» را علما هریک به نوبه خود بیان داشته‌اند و هریک به جنبه‌ای از جوانب موضوع پرداخته‌اند.

در میان چنین عالمانی تعریف «جامع و مانع» را شاید بتوان گفت، استاد بزرگوار و شهید، سید قطب «رح» ارائه داده است. ایشان می‌فرمایند «تقوا یعنی حساسیت به گناه».

انسان چون به نوعی از مواد یا چیزی حساسیت داشته باشد، به محض ارتباط با بدنش دچار اختلالاتی می‌شود و فوراً تنظیمات بدنش از هم می‌پاشد، و جهت حل آن دست به اقدام می‌زند، تا چنین اختلالی را رفع کند.

انسانی که در برابر ارتکاب گناه دچار چنین حالتی می‌شود، و بدنش از خود عکس‌العمل نشان می‌دهد، سعی در فاصله گرفتن از گناه و دور شدن از آن می‌کند، چنین نیرویی که او را وادار به دوری گرفتن می‌کند، چیزی و نیرویی نیست جز «تقوا»؛ و معنی لغوی تقوا نیز همین است.

این همان توشه و زادی است که خداوند آن را بهترین توشه

معرفی می‌کند:

﴿وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى﴾ (بقره / ۱۹۷)

«و توشه برگیرید که بهترین توشه پرهیزگاری است...».

اهمیت موضوع به حدی است که کمتر کتابی را می‌یابیم که درباره آن باب سخن را باز نکرده باشد، که در همین راستا استاد بزرگوار جناب «عبدالقادر الشیخ ابراهیم» تلاشی در گردآوری تعریفات و تفصیلاتی در این خصوص کرده‌اند که قابل توجه و مطالعه است. امید اینکه مثمر واقع شده و این حقیر نیز از دعای خیر خوانندگان بی‌بهره نباشد.

زهد و تقوا را گزیدم دین و کیش

ز آنکه می‌دیدم اجل را پیش خویش

جهانگیر ولدبیگی